

Kraft, hvorimod Forholdet vilde stille sig anderledes, dersom Loven paany blev indskrænket til kort Varighed. Dette er selvfølgelig ingen stenografisk Gjengivelse af den ærede Indenrigsministers Udtalelse, men det er i alt Fald en Gjengivelse af Meningen af hans Udtalelse, saaledes som den er bleven opfattet af Flertallet i Udvalget. (Indenrigsministeren: Ja, den er rigtig nok!) Den ærede Indenrigsminister betræfter altsaa i Et og Alt Rigtigheden af min Gjengivelse af hans Udtalelse i Udvalget. Efter denne Udtalelse af Indenrigsministeren var Flertallet, da man ikke kunde erkjende, at der i fjerneste Henseende sporelaa noget nyt Motiv til Begrundelse af et Udførselsforbud, stillet overfor et Enten—Eller. Enten maatte det foreslaa Udførselsforbudet helt udeladt af Loven, eller ogsaa maatte det foreslaa Loven paany begrændset til kort Varighed. Da man nu fra anden Side havde forladt Overenskomsten af 1888, da Flertallet dernæst helst ønskede Udførselsforbudet helt udeladt af Loven, da man endvidere fandt det af Interesse nu efter de nye Valg at faae en Afstemning i Folkethinget over det Spørgsmaal, om vi skulle have Udførselsforbud eller ikke, og da man endelig fandt det mindre ønskeligt og mindre hensigtsmæssigt, at vi hvert Aar eller hvert andet Aar skulle drøfte Margarine-spørgsmaalet, valgte Flertallet det Standpunkt, som fremgaar af Endringsforslaget Nr. 9 til § 7, at foreslaa, at Paragrafen skal udgaa (Bust: Det er sørgeligt!). Ja, derom kunne Meningerne være delte (Berg: Ja, det er glædeligt!). Der foreligger nemlig ikke noget nyt Motiv til Begrundelse af Udførselsforbudet, det tror jeg Ingen vil paastaa, jeg har i det Mindste ikke hørt Nogen paastaa det. De Motiver, der nu foreligge, ere de samme som sidst, og Flertallet kan fremdeles ikke indse, at der paa de Motiver paa lanat nær er Grund til at gaa til et saadant Skridt som at forbyde Udførsel af en Vare, der lovlig maa produceres her i Landet. Der er to Grunde, man har anført forrige Gang og igjen nu til Begrundelse af et Udførselsforbud. For det Første siger man, at det maa absolut kunne styrke Tilliden til dansk Smørs Ægthed, naar det her forbydes at udføre Margarine. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar aldeles ikke dette Ræsonnement. Det er i Forveien forbudt her at forfalste Smør, det er endvidere forbudt at udføre forfalst Smør, og det er paabudt, at Margarine, naar den udføres, skal være baade i ydre og indre Henseende kjendelig afvigende fra Smør og være mærket med Ordet „Margarine“, der-

som vi forbød at udføre Margarine, vilde det ikke blive en Smule vanskeligere end før at forfalste og føre forfalst Smør, og det vilde heller ikke blive mere strafbart at udføre forfalst Smør, saa at mene, at det i fjerneste Henseende vil kunne styrke Tilliden og Troen til det danske Smør i Udlandet, at vi forbyde at udføre Margarine, gaar helt over min Forstand. Englænderne ere nemlig ikke bange for at faae Margarine; sidste Aar blev der endogsaa indført til England, om jeg ikke husker feil, c. 133 Mill. Pfd. Margarine fra Holland. Nei, hvad de ere bange for, skjøndt Frygten vist er aftagen bethdelig, efter at England ogsaa har faaet en Margarinelov, hvori det forbydes at sælge Margarine for Smør, er at faae forfalst Smør, men, hvad jeg paastaar og drifter mig til at sige ikke kan modbevises, er, at et Forbud mod Udførsel af Margarine kan ikke i fjerneste Henseende sikke mod Udførsel af forfalst Smør. Ja, er der saa Mogle, der sige, det er heller ikke derom, det hovedsagelig dreier sig, men hvad det særlig gjælder om, er at komme den Trafik i England tillivs, som nu almindelig bruges der, at man betegner hollandsk Margarine som dansk Blanding „danish mixture“, hvilket man mener skader vort Smør overordentlig stærkt. Det tror man at kunne komme tillivs, naar man her forbyder Udførsel af Margarine. Det forstaar jeg heller ikke. Hvad skulde vi gjøre overfor den Fremgangsmaade, naar vi fik Udførsel af Margarine forbudt? Skulde vi saa i England gaa Rettens eller skulle vi gaa Reklamens Vej? Rettens Vej kunne vi ikke gaa, efter hvad der er mig meddelt af en Mand, som jeg tror har Kjendskab til den engelske Lovgivning, thi det er ikke forbudt i England at betegne hollandsk Margarine som „danish mixture“; jeg har Tillid til denne Mandes Kjendskab, og jeg har til Dato ikke hørt hans Udtalelse modsagt. Altsaa ad Rettens Vej naae vi lige lanat, enten vi have Forbud mod Udførsel af Margarine eller ikke; selv om det er forbudt herfra at udføre Margarine, kan man i England alligevel betegne hollandsk Margarine som „danish mixture“. Jeg skal tilføie, at dersom det kunde nytte at stride ind imod denne Betegnelse ad Rettens Vej, skulde vi have i det Mindste et halvt Hundrede Agenter, ja maaste Hundrede, til at reise omkring derovre i England, saa det vilde blive overmaade kostbart at faae Forbrydelsen opsporet, og saa skulde man jo anlægge den ene Sag efter den anden. Men forøvrigt ser jeg heller ikke, at et Udførselsforbud mod Margarine herfra vilde gjøre det muligt for os at komme videre i den